

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-278/14, Dairek Attoumi/OHIM –Diesel, wniesione w dniu 9 listopada 2015 r. przez Mansoura Daireka Attoumiego

(Sprawa C-578/15 P)

(2016/C 251/03)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Mansour Dairek Attoumi (przedstawiciele: E. Manresa Medina i J.M. Manresa Medina, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Diesel, S.P.A.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2016 r. Trybunał (dziesiąta izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i obciążył Mansoura Daireka Attoumiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-160/16)

(2016/C 251/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i K. Talabér-Ritz)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie przedkładając sprawozdania dotyczącego optymalnego pod względem kosztów poziomu przewidzianego w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE⁽¹⁾ z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, uzupełnionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 244/2012⁽²⁾ z dnia 16 stycznia 2012 r., które ustanawia ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie tego przepisu;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W dniu 18 marca 2016 r. Komisja Europejska wniosła skargę przeciwko Republice Greckiej, wnosząc do Trybunału o stwierdzenie, że Republika Grecka, nie przedkładając sprawozdania dotyczącego optymalnego pod względów kosztów poziomu przewidzianego w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, uzupełnionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 244/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r., które ustanawia ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie tego przepisu.
2. W swojej skardze Komisja utrzymuje, że mimo powtarzających się wezwań z jej strony władze greckie nie przedłożyły jeszcze ostatecznego sprawozdania dotyczącego optymalnego pod względów kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków z zastosowaniem ram metodologii porównawczej ustalonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 244/2012 oraz że w związku z tym zachodzi naruszenie art. 5 ust. 2 dyrektywy 2010/31/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 18.6. 2010, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 7 kwietnia 2016 r. – E/Subdelegación del Gobierno en Álava

(Sprawa C-193/16)

(2016/C 251/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca wnosząca odwołanie: E

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Álava

Pytania prejudycjalne

Czy wnoszący apelację, skazany na karę 12 lat pozbawienia wolności za popełnienie kolejnych przestępstw niegodziwego traktowania dzieci, stanowi rzeczywiste i aktualne zagrożenie dla porządku publicznego w świetle art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾, jeżeli uwzględnić fakt, że przebywa on w zakładzie karnym i po odbyciu lat sześciu pozostaje mu do odbycia jeszcze kilka lat, zanim zostanie zwolniony?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77, – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 5 s. 46).